

Så vil jeg også meget gerne høre, om man alle de øvrige steder, hvor man i denne her finanslov har skåret ned på det sociale arbejde og det forebyggende arbejde, med den kommende finanslov og de næste par års finanslove agter at genoprette bare det, man har skåret væk.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Fru Margrethe Vestager var inde på, at stadig færre børn bliver anbragt uden for hjemmet, men rent faktisk bliver flere og flere børn og unge anbragt. Og selv om vi bruger mange flere ressourcer på at forebygge, så stiger antallet af anbringelser altså også.

KL 14.35

Det, jeg tror, der er brug for, er en kulegravning af hele området, også for at få fundet ud af, hvordan kvaliteten er, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Bliver børn og unge anbragt de rigtige steder? Tjekker man godt nok, om tilbudet passer til de problemer, barnet eller den unge har? Det er jo et arbejde, man er i fuld gang med at tage op og få skabt nogle resultater med.

Med hensyn til bemærkningerne fra den socialdemokratiske ordfører om børn, der ikke passer ind i den normale skole, er det min oplevelse, at der faktisk i dag er mange muligheder for at supplere, for at skabe rummelighed i forhold til også at kunne tage vare på de børn, der ikke umiddelbart passer ind, og andre særlige tilbud.

Til fru Line Barfod skal jeg sige, at jeg mener, sygedagpengeområdet skal have meget høj prioritet, fordi alt for mange mennesker hænger fast på sygedagpenge i lang tid, og vi ved, at jo længere tid, der går, desto sværere er det at komme tilbage. Derfor vil vi nøje overveje, hvad det rent faktisk er, der skal til for at få folk ud af sygedagpengesystemet.

Der mener vi, at vi er nødt til at tage udgangspunkt i et godt samspil med virksomhederne, med arbejdspladserne, med personerne ude på arbejdspladserne, der ved, hvad det er, der kan være galt. Det, vi jo har set, er en lang række initiativer gennem årene, der ikke har virket overhovedet, som ikke har afhjulpet problemerne med de mange på sygedagpenge. Derfor sætter vi ind og er stoppet op over for nogle af de tiltag fra den tidligere regerings side, som vi synes har været ravsuskende forkerte, og vil så lave et grundigt arbejde for at finde noget, der virker.

Jeg tror, at vi bliver nødt til at se på, hvad det er for nogle metoder, vi bruger. Er der et ordentligt samspil? Bruger man netværket omkring den enkelte person godt nok? Og så kan jo f.eks. en indsats på sundhedsområdet, den ekstrabevilling, vi har givet til at få nedbragt ventelister, også have en afgørende indflydelse på, at folk hurtigere kan komme på arbejde.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Mit spørgsmål til fru Eva Kjer Hansen var meget konkret. Det var ikke et spørgsmål om det langsigtede i anbringelse eller ikke anbringelse, det var mere præcist, hvordan fru Eva Kjer Hansen forholder sig til de stadige forlydender, der er, om, at kommunerne nu, altså i disse måneder, hjemtager allerede anbragte børn af rent økonomiske hensyn, dvs. uanset kvaliteten i den sagsbehandling, der har fundet sted før behandlingen før anbringelsen; uanset om anbringelsen er hensigtsmæssig eller ej, at børn så hjemtages af økonomiske grunde.

Som sagt er vi med på de økonomiske rammer, der er, men jeg vil gerne spørge, om Venstre og Venstres parti og dermed også borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer rundt omkring synes, at det er en fornuftig prioritering med hensyn til nogle af de absolut svageste i de her forhold, lang tid før vi kommer til pensionister, der skal have hjemmehjælp osv., osv., osv.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Eva Kjer Hansen. Og derefter ønsker formanden at gå videre i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg oplever egentlig ikke, at der er nogen uenighed mellem fru Margrethe Vestager og os i Venstre i forhold til en indsats på det her område. Vi er i gang med en kulegravning af hele området, et samarbejde med de kommunale parter for at finde ud af, hvordan billedet egentlig ser ud på det her område.

Jeg vil gerne medgive fru Margrethe Vestager, at det kan være et problem, hvis kommunerne hjemtager børn og unge udelukkende af økonomiske grunde. Men så skal vi jo også vide, om det rent faktisk er tilfældet, og det synes jeg at vi mangler et billede af. Det kan jo også være, fordi man etablerer et nyt tilbud, som man synes er mere hensigtsmæssigt. Det kan ikke udelukkes, at kommunerne rent faktisk tænker i, at det, det